

BORSSZEM JANKÓ

AZ ARANY LÉGY.

*Ilyen komédiára van ebben a nagy melegben szükség, hogy közön-
sége akadjon a szegény ujságoknak.*

A félhold sorsa.

ALEXANDRIÁBAN röpököd már a bomba,
Löveti erősen Seymour a goromba.
Arabi a szép szót eresztette szélnek,
Mostan már az ágyuk más hangon beszélnek.

S mit beszélt a szép szó, mit dörög az ágyu —
Érti azt, ha mozlím, minden gyönge, bárgyu:
»Mahomed félholdja, ne ragyogj kevélyen, —
Vége hatalmadnak e földkerekségen.

»Európa földjén piros vérbe fereszt,
Miután ledönt — a csári kettős kereszt;
Szláv templom kel ott ki a minarét-hamvbul
S régi dicsőségnek sirja csak Istambul.

»Pusztulj Ázsiába! — a jelszó kiadva
Mintha ott a gyaurnak tündökölni hagyna
Fényben, hatalomban, — mint régente, tisztán, —
Pedig ott is, küzd és vérzik Afganisztán.

»Afrika virányos partján, hol a sötét,
Arab birja a nagy faraók örökét
S a hol feléd száll a berbernek imája, —
Ott is rád támad a gyaurn kapzsisága.

»Nincs zúga e földnek, nincsen olyan sarka,
A hol le ne verne a gyaurnak marka;
Helyedbe keresztjét, lobogóját tűzi,
Néped legyilkolja, — szolgaságba űzi.«

Ezt érti szép szóból, ágyu dörgésébül
A mozlím — és arcza vadul elsötétül,
Dacz a szeme fénye, izma vonaglása, —
S esze-vesztve tör a gyaurn óriásra.

Csúfosan leverve visszahull a porba, —
Aztán megy rohanva, gyűlölettől forrva,
Kétségbeesetten, ki a nagy pusztába,
A hova nem ért még a gyaurnak lába.

S hol a piramídok vetnek hosszú árnyat
A sivár homokra, szeme ott tulárad —
S arczát dúsan ömlő könnyekbe fűrésztve,
Egy csoda-sphinx alján esdve rogyik össze.

»Rejtélyekbe látó csoda, mondd meg nékem,
Van-e még igazság e földkerekségen?!«
Felel a rejtélyek nyitjait megeléző:
»Nincs, sohasem is volt, — egy van csak: az Erő.«

Apró hírek.

☾ **A konferencia** felszólította a portát, szállja meg Egyiptomot. A porta erre azt felelte: Hát azt hiszik önök, uraim, hogy mi hülyék, — vagy *osztrák-magyarok* vagyunk?!

*

☉ **Mekkora bűn** lehet a kommunista cikkek írása, mikor *enyhítő* körülményül felhozza a vádlott, hogy a cikkeket úgy *lopta*!

*

✕ **A „Függetlenség“** szokása ellenére egy idő óta nagyon dicséri Eötvös Károlyt, mint az eszlári sakter védőjét. Azt mondja, hogy Eötvös csak sok pénzért cselekszi az egész védelmet. Már pedig, kitűnő *eötvös* az, ki még egy szegény sakterből is tud *aranyat* kiolvasztani.

*

* **A nagyhatalmak és Egyiptom** kötözködnék. Azok belekötöttek Egyiptomba, ez pedig kikött azokkal. Furcsa! A kikötni való kötekedő Arabi nem hagyja a kikötőket (hadihajóikkal) kikötni Egyiptom kikötőiben és viszont azok nem is mernek a kikötő kikötőiben kikötni. Nem csoda tehát, hogy ennyi *kötözködés* mellett oly nehéz a kérdés *megoldása*. De hogy is tudtak nyár közepén a forró égélj alatt az ügybe kezdeni, hisz így könnyen körükre éghet!

*

> **Fuzionál** a »Hon« s az »Ellenőr« — ezt már mindenki tudja, de egyedül mi vagyunk azon boldogok, kik azt is tudjuk miért. A fuzió célja csupán, egy négyszögölnyi terjedelemmel bíró lapot csinálni, mert a legujabb Visi »Apróságok« óriási terjedelmüknél fogva, még akkor sem férnek bele a »Hon«-ba, ha abból minden egyéb rovat, hirdetés, sőt még a czim is kimarad.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Védenczemet Hoffmann, a »Komunist« szerkesztőjét fölmenteni kérem; — mert t. esküdtszék lehetetlen, hogy ő a nyaktiló rémuralmát akarja, hiszen az lefejezésekkel járna, — már pedig kétségen felül be van igazolva, hogy védenczem kalapos.
— Ttes. Törvszék! Kérem védenczemet a szándékos gyilkosság vádjá alul felmenteni, mert ő a zsidócskát, magyaros nyíltszívűséggel »Pénzt, vagy az életedet« felszólítással, jóakarattal előre figyelmeztette, hogy élete veszélyben forog.

— Védenczem Nyevice Miska borbély nem büntethető »gondatlanságból« elkövetett emberölésért mert hisz ugyanakkor, midőn Gölöncsér Nagy Jánost, — egy fejős tehenet is gyógyított és, ha a receptet elcserélte, az nem is csoda, hiszen Gölöncsér Nagy Jánost akárhányan nevezték a faluban marhána k, mérsékelt szellemi tehetségei következtében.

EGYIPTOMI ARATÁS.

Arató. Megérett, – vághatom?
Gazda. Vágd!

Milyen legyen a zsidó?

(Felhívás.)

KISEBBSÉGNEK meg kell a többség előtt hajolni.

A zsidóság kisebbség lévén, ha a keresztény többséggel jó viszonyban akar élni, legyen olyan, amilyenek a többség kívánja.

De hát milyen legyen a zsidó?

E kérdésre a vélemények elágazván, felkérjük t. olvasóinkat, sziveskedjenek teljes bizalommal nekünk megírni, hogy milyennek óhajtják a zsidóságot?

A „Borsszem Jankó“ szerkesztősége.

T. szerkesztő ur!
A zsidó legyen magyar!
Ez programom álfája
és omégája.

De a zsidó nem magyarosodik elég gyorsan.

Százával kellene nevéte magyarosítania, nem tizével.

A kereskedés még német.

Több zsidó beszél németül, mint magyarul.

Ők tartják fenn a német színházat.

Szeretik Bécset. Oda gravitálnak.

Német ujságot olvasnak.

Amig mindez meg nem változik, nem kellenek nekem.

Magyar Mihály.

Szerkesztő barátom!

Nem a magyarságon mulik.

A zsidó nem szenvedhető társadalmi formáiért.

Henczeg, fitogtat.

Az uzsorán nyert pénzt a világ szeme közé szórni legalább is izléstelenség.

Ne pasáskodjanak!

Varrják be szépen azt a veritékből facsart Judáspénzt a madráczukba és feküdjenek rá. Aztán maradjanak veszteg.

Ne lássuk sehol!

Ne kocsikázzanak sugárutunkon, ne üljenek

T. szerkesztő ur!
A zsidó maradjon zsidó!
Kivánom-Követelem!

Mit akarja magát magyarnak mutatni?

Hogy merészkedik legszebb, legországosabb neveinket bitorolni?

Egyék vöröshagymát és tartsa meg pinkeleszi ősnévét!

Ha rajtam állna — gheftóba csuknám.

Az való neki.

És egy sárga folt a hátára!

Maradjon meg németnek és zsidónak!

Punctum!

Eösváry Töhötöm.

Barátom szerkesztő!
Noblesse oblige.

Akinek pénze van, annak kötelességei vannak a társadalom iránt. Hová jut egy ország, ha gazdag osztályai madráczba varrják pénzüket és nem költenek — nem mulatnak?

S a zsidóságnak ez a hibája.

Fősvény.

Mert ami keveset tesz társadalmi életünk föléllétkítésére — azt csak a saját mulatsága végett cselekszi.

S ez nem elég.

Többet kívánunk.

Nálatok a fény! Álljatok mindenütt első sorba.

páholyunkba, ne kényszerítsék asszonyainkat toillet-teversenyre, mert ha ez így folytatódik, minden keresztény családapát a zsidóasszonyokkal való konkurrenczia tönkre juttat.

Aktapor Menyhért
hivatalnok.

Szerkesztő ur!

A faj, a faj teszi!

Nem szivelhetjük a tulajdonságait. Nézzük csak, hogy viselik magukat a tiszta-eszlári eset alkalmával.

Kihívón, rettentő kihívón!

Ahelyett, hogy a büntudat súlya alatt görnyedzenének, fenhordják nemcsak fejüket, hanem mi több, orrukat is.

Azt az orrot!

Azt a semita orrot!

Minő paczkázás! Nem szivelhetem.

Egy névtelen.

T. sz!

Betolakodnak a legjobb, legrégebb nemesi családokba.

Ez a baj!

Csak ezt ne!

Ne tukmálják rá leányait az előkelő magyar ifjakra.

Csak egymás közt házasodjanak.

Keresztény ne vehessen el zsidólányt.

Keresztény lányt zsidó — inkább.

Redőczy Ludmilla

nemes kisasszony
(rosz nyelvek szerint agg-szüz.)

Ne féljete, hogy fitogtatással vádoljanak, mert ti csak kötelességet teljesítenek.

Költsetek.

Sokat.

Leben und leben lassen!

Boltos Bencze,
kereskedő.

Uram, szerkesztőm!

A faj, a faj!

Azt utálom!

Vegyük csak, hogy viselik magukat a tiszta-eszlári eset alkalmából.

Csüggetegen, gyáván!

Ahelyett, hogy az öntudat tisztaságában fenhordanák fejüket, löggatják orrukat.

Azt az orrot!

Azt a semita orrot!

Minő gyávaság! Ki nem állhatom.

Anonymus.

T. sz!

Elzárják előlünk leányait. Rút külföldi zsidó bankárok kapnak lányt, hozományt.

Ez a baj!

Csak ezt ne!

Adják oda leányaikat az előkelő magyar ifjaknak. Eddig csak ritka kivételképen történt.

Zsidó ne vehessen el keresztény lányt. Ugy se kap. — kár neki.

Zsidó-lányt keresztény — az más!

Fertályvéri Aicidor

nemes urfi
(rosz nyelvek szerint eladósdott firtli.)

A kérdésre adott feleletek bámulatos harmoniája a kérdés megoldását igen könnyűvé teszi.

Szerkesztő.

A fiumei pártok.

— Horvát górcsövön át vizsgálva. —

Fiumében a következő pártok léteznek:

1. A *panhorvát*, melynek nincs forróbb vágya, minthogy Starcsevics legyen fiumei polgármester. Kész visszaadni Marországnak az összes kikötői befektetéseket, csak hogy minden kötelezettségtől megszabaduljon, mivel a magyar milliőkat szégyendíjnak tekintik, melylyel horvát szüz érzelmei megszeplősítettek.

2. A *philohorvát párt*. Megelégednék azzal, hogy Starcsevics helyett Mrazovics legyen polgármester; a befektetéseket sem adja vissza, sőt elég nagylelkű és önzetlen Magyarországtól további számtalan milliőkat elfogadni, ha ez viszont semiféle igényt nem tart rá és Fiumét bekebelezeti Horvátországba.

3. Az *antimagyar párt*. Jelszava: zsióví Strossmayer! Tagjai kereskedők, kik készebbek összes vagyonukat a tengerbe dobni, sem hogy Magyarországtól egy batkát is elfogadjanak. Föltették magukban, hogy csakis tisztán horvát iparczikkeket és termékeket fognak külföldre szállítani s ha e kereskedés nem fedezné költségeiket, inkább ráfizetnek és éhen vesznek.

4. Az *olasz-horvát párt*. All oly olaszokból, akik horvátokká akarnak lenni s oly horvátokból, kik Olaszországról mitsem akarnak tudni.

5. A *magyarfaló párt*. Ez a legszelidebb magyarellenes érzelmű párt. Tagjai ártatlan csecsemők. És mégis, — adjanak csak e párt bármelyik tagjának egy piczi magyar nemzeti zászlót játékszerűl, a piczi lény gyöngye kacsoival azonnal széttépi és pólyás baba létere is lábba tiporja azt. Ilyen mély a magyarok elleni szenv. Átöröklődik generációról nemzedékre, Darwin theoríái szerint. A csecsemő nagyapja még magyarbarát volt s az unoka ime mivé lett!

6. Az a *magyar párt*, amely nincs.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Sláger Bandi kérdezi levelében, mi a manót is csinálók én idehaza nap-hosszat. Megirtam neki: Reggel pontban 11-kor felkelek, vagyis, hogy a kedves mama két tenyeres-talpas adjutánsával lepedőstül együtt kihúz az ágyból. Nő ezután sietni kell a früstökkel, mert kész az ebéd. Hej pompás egy ebéd ez pajtikám, — nem lesi a hátam mögött az a kancsal czájkellner, hogy hány kenyeret vágok be. Ebéd után osztán rágyujtok az öreg félvékás

tajtékipajára s tüntetőleg előveszem a Kautz Politikáját (vakulj magyar — az öregemnek tetszik ez a szorgalom); lefekszem a méhes kanapéjára és egy nagy bicsakkal kezdem fölmetszeni a könyv első blattjait. Hanem tudod pajti, szörnyű unalmas mesterség ez, — »nem vagyok én eszlári metsző,« — gondolom magamba s »vágom oda a bal sarokba« azt a politikát és alszom megint egy jót. Álomban megtalálom (értem) élve-halva a Solymosi Esztkét; az ölembe veszem — s viszem egyenesen az országos jordán kancelláriába, hol maga az öreg Svájger Marczai számol le a markomba öt ezres bankót. Akkor osztán érzem, hogy el kezdenek ránczigálni; azt hiszem, hogy az Iczigeim szagulták meg nálam az 5000 flórest, — pedig dehogy; megint csak a mama ránczigál, hogy aszongya, kész az ozsonna. Pajtás! Nem számolom most a napokat; — hónap eleje, vagy vége — az subiczk nekem. Ozsonna után átmegyek az uri kaszinóba. Ott Én, meg a Nyalka Náczi (végzett jogász és végzett földbirtokos) — mivel hogy az ilyen kutya melege az ember könnyen megerölteti magát a kártya-emelésbe, vagy a dákólkésbe — a Misiczki Muki patikussal együtt, ingujjra vetkőzve leülünk egy asztalhoz, — betesz a kassába kiki egy-egy flórest, maga elibe meg egy-egy darab fehér cukrot, oszt a kinek a cukorjára leghamarább száll egy légy: azé a kassza. Ugy-e pajti, hogy uras hazardjáték ez? Azután kuglizunk egy kicsit, miközben minden stószomra különb döntvény támad, mint a m. kir. Curia összes üléséből. Majd meg fürödni megyünk. Pajti ez nagyszerű móka! A hölgykabinét deszka hasadékaín át ugyanis 2 álló óráig lessük és gusztljuk a festői élő-képeket. Kismiska chez képest azok az »Élő-képek« akit drága pénzzen mutogat néha napján az ipar-gróf. A napot bezárja az ingyen vacsora, potya murival egybekötve. Hát mi csak így tengődünk. Szervus?

— Az első éves élete 3 szemeszterből áll: Év elején lyrá-i szemeszterét éli; év közepén, apadáskor, (már hogy a p a n e m a d á s k o r) drámaivá változik; végén pedig tragikusává válik, amidőn a hős okvetlen elbukik. —

MOSZKVAI SZINHÁZ.

Először és utoljára adatott:

A muzska Sámson és a slesvig-holsteini Delila.

Tragikus végű vigjáték egy felvonásban.

Személyek:

SÁMSON Skobelev.
DELILA Banthien Anna.
TÓNI A kis Tónika.
MÉG EGY LÁNY Még egy lány.

Pezsgők. Sörök.

Történet-hely Hótel Angletterre, chambre separée.

A darabhoz megkívántató jelmezek paradicsomi minták után készültek.

Kezdeté este, vége reggel felé.

VÁLASZTÁS ELŐTT EGY NAPPAL.

Polgártársak! ... Hazafiak! ... Testvérek! ... Kebelünkre! ... Pusztit!

Phördő-levél.

A Spiczig lezig ornak, a schógoromnak

Phördöbba.

Kedvesch schógorlében! Nem tódom, hoid van neked is olejan forró Phördöbba, mint nekemnek ittend. Az bizemos, hoid nekem van olejan meleg, mintha volnám nem Budapesten harmincz grád Reymurba, hanem volnám Alexándrienba, ahun van ütven grád Seymour. Nem bírok ki tovább esztet, moszáj menni nekem is phördöbba. Tudod melikbe schógorlében? Oj ártézikos phördöbba, a meliket ogyánlotta nekem a dakter Finkelstein, oki azt manta, hoid ártézikos viz van ed sadálatos viz, épen olejan mint kürüsztlő viz: mikar megfördtem benne, fogok magamat érezni olejan jól, mintha nem is volnám ed zsidó. Fülöltem hát amnibuszba, pedig tolán nem szobod tenni nekem, szegén lovak miata, mert vagyok ed tag álatvédő edjlettül; — todod mostani időbe ed izroelito nem tođhatja, hoid nem szorol-e erre edjletre, — hanem mégis öltem fül, mert jotota eszembe, hoid akas emberek épitetek várasligetbe amnibuszlovak számára álatspítál.

Schógorlében, az amnibusz-sor ot városligetbe van olejan hosszó, mint tiszó-eszlári vizsgálat.

Tönödtem egész oton. Tönödtem azon rajta, hová teszszök sak pénz, ami bejün arszágba jó orotásbul. Jotota erre eszembe ed anakdót, a Számi Schóferblózer-rül.

A Számi Schóferblózer volta tabi sakter és volta neki ed Száli pheleség, meg négy jerek, meg üt florint füzetés ed hétre. Eczer fülemelték üvé füzetés hat florintra. A Számi örölte, a Száli örölte, meg jerekek is örölték. »Asszon-pheleség«, manta a Számi »hová teszönk sak pénz?« — »Van ez nadjon eczerő Számikám« manta az asszon »elüszür is füzetünk adóság, — bótos, mészáros; oztán ornyom fox nekem sinálatni ed tárlátán nyári roha; oztán moszáj veni neked oj fekete rokk szambatra, a jerekeknek meg oj roha, oj czipő, oj kolop. Házat moszáj kimeszelni, mert van nadjon piszkos, oj asztal, oj almáron kül venni, meg ed oj evőszervisz« — »Smá Jiszroél!« kiobált a Számi, — »eztet mind moszáj venni, mer fülemeltek füzetés hat florintra? Szolodok küzséghez, hoid füzesenek sak üt florint!«

Hoidha rágandalok, hoid jó orotásbul külene füzetni deficzit, Donát regolirozni, építeni vasót, konális, sinálni oj reformok, — okor volna tolán legjobb küldeni ed peticziön oristenhez, hoid ne adjon nekünk jó aratás.

Amivel vadjak a te szerető schógorod

SOLOMON SEIFFENSTEINER

bótosch a 3 dab otczába.

VÁLASZTÁS UTÁN EGY ÉVVEL.

Zsidók! ... Hazagyilkosok! ... Vérszopók! ... VÉRIVÓK! ... Kutyák! ... Hajrá! ...

TUDOMÁNY.

A szamojédek.

— Népismeji rajz a városligetből. —

(Saját külön, köztükjárt Budenzünkől.)

OLT szerencsénk személyesen megismerkedni az állatkerti szamojédekkel és sietünk tapasztalatainkat az olvasóval közölni. A társaság feje Vaskó ur, ki csakugyan jó vaskos alak; Vasco de Gama őséhez már nagyon keveset hasonlít. Dr. Vaskó általánosan ismert budapesti ügyvéddel személyazonossága nem konstatálható. Vaskó ur 45 éves, de minthogy a sark felé a napok sokkal rövidebbek, még jóval fiatalabb. Feltűnő, hogy sarkvidéki létére saját két sarkvidékét elvesztette s csak térdein csuszkalhat. Ez ugy történt, hogy egyszer fehér czukrot akart törni egy jegesmedvérről. (A fekete medveczukor ott meg nem terem.) A fenevad azonban nem hogy adott volna, de még ő csipett le egy pár harapásnyit a mi barátunkból. Igen vallásos ember, és pedig vallása folyékony minéműségű. Istene »Pálinka« nevet visel s templomot neki saját belsejében épít. Jelenleg betegeskedik, mert meg próbálták mosdatni szappannal; ezt a mérget ugyanis nem veszi be a természetete. Iderah ur az ő Piriptija nevű feleségével példátlanul példás viszonyban él. E hölgy vakítóan szép,

ugy hogy rá sem lehet nézni. Mikor a szamojéd Vénus a halzsir tengeréből fölbukkant, ilyen lehetett. Tisztasága oly nemű, hogy északi Oroszországban az ily hölgyeken elkövetett kézcsókot vallatószerűen használták, míg a tortúra megszűntével ez is feledésbe ment. Szorgalma szintén dicséretes, mert éjjel-nappal vakarózik, még vasár-és ünnepnapokon is. A háztartásban igen jártas s a nyers húst kitűnően készíti. Fiacskájok öregapjától örökölte a lábatlankodást. Tengeri kutyatejet szopott s ezért folyékonyan beszél tengerikutyául. Egy szibériai ebbel egy iskolát járt s azt a tudományok elsajátításában csaknem utólrte. Legnagyobb tehetsége a cigánykerékre van és alighanem mint szamojéd udvari cigánykerékgyártó fog meghalni. Kedvencz étele a görcsös faggyugyertya, melynek béle rá nézve az igazi mézes madzag. Madame Piriptija már nagyon neki divatosodott: prémes nadrágjában cul de Parist is visel és olvassa a »Bazárt.« E fiatal pár ballábra kelt egybe, ami a szamojéd egyház követeléseinek teljesen megfelel. A magyarokkal ugy lát-szik nem rokonok, de azzá válhatnak, ha a kis ifiur föllép képviselőnek a Lipótvárosban. Wahrman Móricz ur számba vehető ellenfélnek tartja, miután a lipótvárosi zsidók a »Szamojéd«-et, könnyen »Számi júd«-nak nézhetik s abban hivebb pártfogóra vélhetnek találni, mint találtak benne minden duelluma daczára is.

Arabi basa.

— Élet- és jellemrajz. —

AZ EGYPTOMI hős népevezérnek apja a pyramisok tövében lakott, hol mint gúlásra a gúlák őrzése volt bizva. Ez apáról egyebet nem tudni, mint, hogy régi mumiákból igen jóízű gúláshust szokott készíteni.

Arabi basát már kora ifjúságában besorozták katonának, hol fokról fokra emelkedett.

Külső megjelenése érdekes.

Szemét csukva tartja, hogy lelkében ne olvashassanak; arczára közönyt erőltet, hogy el ne árulja indulatait és sohasem szól egy szót sem.

Nemde érdekes ember?

Igen fontos vonása még az is, hogy szakála nem lévén — sohasem simogatja.

Csizmája — ha uj — ropogni szokott.

Beszédközben ki-kinyitja a száját s olyankor két fogsora látható.

Magas termetű ember és jó étvágya szokott lenni, kivált amikor éhes.

Azt hiszszük, hogy ép oly tökéletes, mint kimerítő jellemrajzot adtunk a híres basáról.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Restauráció az „Eszterházy-képtárhoz.“

— Vezeti Hauser Alajos müncheni restaurátor. —

A BÉCSNEK van Eszterházy-Kellerje, lehet Budapestnek is Eszterházy-restaurációja. Hauser híres müncheni restaurátor működése által ez csakugyan létre is jött és pedig a legjobb eredménnyel. A képtár ezáltal a legszenzacionálisabb meglepetések színhelye lett s értéke bámulatosan fölrugott. Nevezetesen a következő esetek képviselnek óriási gyarapodást.

Egy női arczkép, eddig Rembrandt remeke volt, gondos levakarás után Pazzero híres olasz modern festő művének ismertetett föl, melynek értékét számokban ki sem lehet fejezni, mert megfizethetetlen.

Hobbema híres nagy tengeri tájképe, melyet 100,000 frankra becsültek, a feledhetetlen Panciolo velencei szobafestőnek bizonyult, mely megér legalább 130 frtot (aranyban). Ha meggondoljuk, hogy Panciolo képei a világ legnagyobb képtáraiban sem fordulnak elő, Budapest büszke lehet e fölfedezésre.

Rafael bibornok-arczképe, a képtár e megbecsülhetetlen gyöngye, ország-világ meglepetésére oda lyukadt ki, (a lyukat persze csak képleg véve), hogy az nem is arczkép, hanem csöndélet, mely félreismerhetlenül a nagy Incognito olasz festő műve, ki a Nagler-féle Művész-klexiconban is sűrűn fordul elő. A tévedés onnan eredhetett, hogy a kép kissé neki sötétlett már s a csöndéletet képző gyümölcs közül egy ugorkát az előbbi katalógizálók emberi orrnak néztek, egy tengeri rákot pedig bibornoki gallérnak. A kép e helyreigazi-

tás által a képtár igazgyöngyévé vált, mely becsét (mint egy 100 frt) örökké meg fogja tartani.

Goya vízfordó leánya, a képtár egyik fő kincse, lelkiismeretes legyalulás által teljesen eltűnt, úgy hogy szembeötlő, mily fölületesen volt dolgozva s mennyire tulbecsülték azelőtt.

Nevezetes eset a Domenichino híres Dávid-jáé is. E sokat dicsért kép alkoholgőzöknek tétetvén ki, egészen megmásult és tájképpé változott, mely szélalmot ábrázol és nyilván csak töredéke egy nagyobb Don Quijotte képek, mely csak Doré Gusztáv műve lehet. Megfoghatatlan, hogy tudtak ennyire csalódni a híres műtörténészek.

Érdekes a Greuze csinos leányfejével történt változás is, mert e kép, melynek valódiságában senki sem kételkedett, más vászonra vitetvén át, »kutya család«-nak ismertetett föl, mely teljes biztossággal egy ismeretlen állatfestő művének minősíthető és csak utólag lett egy hivatlan mester ecsete által átalakítva. Hasonló bajból gyógyult ki Seybold festő leányának arczképe, mely némi restauráció s ecsettel való kijavítás után »birkafej«-nek konstatáltatott, melynek művésze teljességgel ismeretlen lévén, a rejtélyesség egész kedves varázssával hat.

Igen érdekesek voltak továbbá a Spinello Aretinonak tulajdonított »két szent« képen tett tapasztalatok. E kép a festék-kéreg alatt teljesen meg volt repedve, mely műtörténelmi fontosságu tény kiderítésére a festék lekapartatván, a repedés pompásan napfényre jött, és pedig oly élethiven, minő a Spinello két szentje bizony soha sem volt. Illetékes bírálók szerint e repedés nem lehet egyidejű a festménynyel, de semmi esetre sem korábbi, hanem valószínűleg későbbi eredetű.

Már csak e kevés adatból is kiviláglik, hogy a restauráció mennyire növelte az országos képtár belbecsét és külértékét. Kár, hogy az ünnepelt müncheni képelemző nem ért rá, tovább mulatni közöttünk, mely esetben a képtár kritikai igazolását még sokkal előbbre vihette volna.

A beteg polgármesterek.

Páris városa polgármesterének.

ÖLÖTTE köszönjük a meghívást az új városházának megnyitó ünnepélyére, és a legnagyobb sajnálattal jelentjük ki, hogy e gyönyörű napon nem lehetünk jelen, mert mindnyájan egyesült inylázhörghurut-agylobláfcizbeldagköszvényzaggatási bántalmakban, rohamokban, jelenségekben és tünetekben szenvedvén, részint az ágyhoz vagyunk szögezve, részint szobánkat el nem hagyhatjuk, részint fürdön vagyunk, részint pedig fürdőbe készülődünk, minélfogva kérjük magunkat kegyesen kimenteni.

Berlin	Bukarest	} maródi polgármesterei.
London	Budapest	
Madrid	Moszkva	
Róma	Christiánia	

A MENYORSZÁG KAPUJÁNÁL.

Skobelev. Jelentem alássan berukkoltam. Kérek kvártélyt.

Szt. Péter. Vissza fiam, — nem itt a helyed. Ezt a plevnai bűnödöt csak megbocsátanánk, abban az »angletterre«-i dologban sem vagyunk nagyon szigorúak, — de azok a rossz toastok elzárják előled az eget. Servus!

FÖRMEDVÉNY.

A legszentebbet is lábbal tapodó, minden ízében rongy tiszakálmániság, ismét fölütötte dániai rothadásban bűzölgő hidra-fejét, hogy egy cinikusan undorító, gaz tilalommal elvonva a szabad sajtótól a »rendőri hírek«-et, egy a sarkalatos állami és emberi szabadságokra mért orgyilkos poftban jelentse a világnak: »még élek s uralkodom.«
Enbűszkeségem jellemzilárdóságban megacézolózódt hangján kiáltom erre az ádámí bokorban bujkálódásra: gyalázatos a zszarnoki góg butasága, mely ezt teszi s gyáva, komisz a birkatürelem, mely ezt tűri. Van-e olyan nyomorúlt bambaság vakságá-

ban szenvedő, vagy van-e a lelki megromlottság mérges virágának bűszirmairól szedett szemtelenség-mézének émelyítő édességétől megvesztegetett olyan czudar, ki be ne látná, e galádságnak, e »rendőri hírek« csupán könyomatú lapok után való közölhetőségének, szabadság, becsület, haza, családi élet és társadalmi rend ellen irányuló óriási horderejét?!?! — Ha van, ám álljon elé, mint becsületes férfihoz illik, hogy enkezemmel süssem arczátlan orcájára a sbirr-rendszerért való rajongásának, kiérdemelt Kain-bélyegét. Ezt, tudsz te geszti viperafajzat hatványozott komiszságú miniszterelnöki gyermeke! Ezt, és zsidó zsoldban álló, alázatos, kurrupczióban nemzett, gabságban született, hitványságban nevelkedett csatlósaiddal, ajkadon a káröröm vérlázító gúnymosolyával, szövetkezni a világ szemetje szemetjének rituális bünténye eltussolására akkor, midőn az ártatlanul megölt keresztény leány fekete lelleden száradó vére, üvöltve kiált az égbe isszonyú igazságért!!!

Aló szuk Didó!

Távirat a menyországból.

Seymour lord admiralishoz.

Alexandria előtt.

Mylord!
 Alexandria!
 Aboukir!
 Ott ön győzött — itt én.
 Csakhogy én tigris vertem meg, ön egy egeret.
 Ez sem nagy tus, sem nagy virtus.
 Az én időmben Albion oroszán volt, ma —
 macska.
 Nem gratulálok.

NELSON.

— Ismételnem kell azt, amit eddig még nem volt alkal-
 mam mondani.

— A kör oly görbe vonal, mely soha, semmi esetre sem
 lehet egyenes.

— Ha valaki az én praelectióm alatt nevetni merészel,
 úgy vagy ő számár, vagy én vagyok az; úgy hiszem, nem
 nehéz a választás.

— A fa igen lyukacsos, azért nem lehet belőle üvegbu-
 rát készíteni a légszivattyura.

— Ne lármázzanak, mert nem lehet akkor látni a képet.

— Tegyük fel, hogy ez a pont a nap, de azért tudjuk,
 hogy a nap jóval nagyobb.

— A hidegség a melegségnek kisebb nagyobb foka.

— Most valóban láthatjuk a hangugarak törését.

— Töltsünk meg egy golyót ritkított levegővel.

— Az Albinusoknál a szem feketéje piros.

— Eredeti katona levél. —

Szeretettel kedves Édes apám és anyám tudósítom Magokat
 hogy ezen Pár sor irásom a legyobb egészségbe találja Magokat
 Nekem hála Istennek jó egészségem szolgál Melyhez hasollót tiszta
 Szivemből kívánok magoknak is kedves Szüleim nem tudom hogy
 mioka lehet hogy már mióta kütem levelet es még Idájig se kap-
 tam választat kedves Szüleim de ha ezen levelet meg kapják
 Mingyá irjonak választat mert nem tudom Mire vélni hogy még
 idájig se kültek választat kedves Szüleim Bizony énekem Rosszul
 megy a dolgom mert ha felmek a Bogisovacsra a Várba ha a Bag-
 nétom feltüzöm a fegyveremre Meg szurja az eget egy hónapig esik

utana Az Eső És kedves Szüleim árul is tudósítom Magokat hogy
 iten még most is úgy álunk hogy se éjel se napal nem szakad le a
 Czakom pak a hátunkról Mert itt olyan világba vagynnk hogy még
 Vízé se mehetünk fegyvernekü mert ha megfoghatnk egy magyar
 Bakát hát nem kegyelmeznek neki még kinem végzik Kedves
 Szüleim ha kimegy az ezred Innen akor Májusba haza Megyünk
 Már most Tisztelem a testvéreimet Jó egészséget Kedves Szüleim
 hacsak lehet külgyőnek egy Pár forintot mert Nagy Szükségem van
 Rá ha csak lehet külgyőnek Ezel Bezárom Levelem Maradok holtig
 hű Szerető fajok Mint V. János Plevijébe ha levelet Irnak így atre-
 czolyák Jánosnak a — dik Gyalog ezred 1 ső Batalion 4 Századnál
 Novi Bazár

Plevijébe.

*

— Fővárosi Hieroglif. —

(Látható a városháztéri Haris Bazáron.)

VA SIGY YS T!

Az első, helyesen megfejtő jutalma egy pohár hatalmas
 carminativa, mellyel a jelentkezőnek szívesen szolgál a „Szent
 Háromság”-ról nevezett városi gyógyszerház.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Titkolódzó (S. P.) Igen bántó
 dolgok, a miket ujabban bekül-
 dött. Az igaz, hogy a kiket üt, azok
 bár mi erős bántalmat is megérde-
 melnének, de hát a mi elvünk a
 jó gorombaságok helyett inkább jó élczetek találni az olvasó elé.
 Az az adoma pedig, hogy a szabólegényt cigányoknak nézték, a vilá-
 got igen kevésse érdekli. Különb, hogyan árulhatnánk el önt,
 mikor fogalmunk sincs róla, kicsoda is ön tulajdonképen. — **Régi
 barát.** Majd ha a főrendiház kérdése ismét napirenden lesz. — **Wi-
 rányl.** Tetszik önnek a czifra név? — Nekünk nem, valamint nem
 tetszik a küldeménye sem. Nem mintha itt-ott nem volna benne
 egy-egy jó ötlet, de mert felekezete iránt való szeretetből megfe-
 ledkezik arról, hogy a zsidó magyarnak érénye szeretni a zsidó-
 ságot, de kötelessége a magyar nemzetet még százszor is ezerszer
 jobban szeretni és tisztelni. Ha ön erről nem feledkeznek meg, nem
 tenné otromba paródia tárgyává a magyar szokásokat, azért, hogy
 elavult zsidó orthodoxériákat magasztaljon. Higyje el, hogy azért,
 mert életében »disznó-sniczlit« evett, Ábrahám, még egy zsidót sem
 taszított a kárhózatba, mikor keblére dőlt örök pihenésre, míg
 másrészt örökké macszot egyék is az uzsorás és soha egy imát se
 mulasszon el — még sem kedves Jehova előtt. Ha minden zsidó
 úgy beszélne mint ön (s hozzá olyan rozsz ortografiával írna) nagyon
 fölzaporodnék az antisemiták száma. — **Győr.** A »G. D.«-t mi is
 olvastuk, de korántsem botránykoztunk meg rajta annyira mint ön.
 Sőt ellenkezőleg — az az élczlap a mennyire mi látjuk, izlés és
 ehnesség dolgában sokkal, de sokkal fölötte áll provinciális kol-
 légáinak s olyan fővárosi élczlapoknak is, melyek azon családásban
 élnek, hogy a szenvedélyeskedés »viccz.« A katonaságot kérő
 pápai szakácsnék távirata pláne kitünő. — **Múmalom.** Egy sze-
 gény haldokló ember kusza sorait nem tesszük gúny tárgyává. —
B-i. Hál'isten, végre ismét élvezhetünk egy kis hamisítatlan bács-
 kai humort. A képtárgy e hétre elkészett. Dr. már három hete fűr-
 dőzik. A bókókat köszönettel zsebre raktuk. De, hogy is lehet vala-
 kit szemtől-szembe annyira dicsérni! — **Semita.** Nagyon is
 jogosas; — tán más formában. — **Hep-hep.** Egy millió
 esztendő. — **Szavatartó.** Egyet-mást. Dr. már három hete fűr-
 dőzik. — **Pécsi zsidó.** Magyarul csakugyan nem jó. — **F. D. Jó.** — **R. E.**
 Dr. Hombár mondása sikerült.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.